

2011

Een bewogen jaar

IN 5 HARTVERSCHEURENDE BRIEVEN

*Driehonderdvijfenzestig dagen.**Van sneeuw, van regen, van zonneschijn.**Maar bovenal: een jaar waarin de liefde zegevierde. Over de diepste ellende heen.*

PRODUCTIE: BARBARA CLAEYS. STILLS: WOUT HENDRICKX.

Jean-Jacques De Gucht, zoon van Karel en Mireille, kondigde dit jaar zijn trouwplannen met vriendin Charlotte aan. Reden genoeg voor zijn mama om haar jongste zoon een brief te schrijven...

Liefste Jaco,

Op de 'vooravond' van deze grote stap in je leven wil ik graag enkele overwegingen voor je neerpennen. Als mama. Dus recht uit het hart...
Je papa en ik hebben geprobeerd om je in de loop der jaren te laten opgroeien tot een gelukkig iemand. Net zoals we geprobeerd hebben om je te leren nadenken, niet alles klakkeloos te aanvaarden en kritisch te zijn. Dat was niet altijd even makkelijk. Enerzijds door mijn vaak ongeduldige aanpak, anderzijds door jouw eigenzinnigheid. Opvoeden is het allermoeilijkste wat er is. Maar ik denk dat we het er al bij al niet zo slecht van hebben afgebracht.
Het is zeker niet mijn bedoeling om nu betweterig of moraliserend uit de hoek te komen. Maar ervaring heeft uiteraard ook haar rechten. En alles weten en voorspellen gaat toch niet. Denk maar aan het lied van Jean Gabin. 'Je sais, je sais, mais maintenant je sais que je ne saurai jamais...'

Twee mensen met een eigen achtergrond die samen een leven willen opbouwen, het is niet altijd makkelijk. Het vraagt een serieuze inspanning. Maar één groot principe moet je altijd voor ogen blijven houden: kwets niet. Zeg je mening, maak desnoods eens goed ruzie, maar ga nooit zo ver dat je elkaar kwetst. Er blijft altijd iets wrang hangen. Het stapelt zich op. Het escaleert.
Lach met en zelfs om elkaar. Humor is zo ongelofelijk intiem en wordt te gemakkelijk niet begrepen. Geef ook in je relatie met Charlotte humor een plek, want met haar heb je nu de meest intieme band.

Koester de goede momenten en probeer samen dingen te doen die je allebei graag doet. Maar mijd compensatiedrang. Samenleven is geen wiskunde. Blijf jezelf, maar hou rekening met de verlangens van Charlotte.

Ik ben ervan overtuigd dat niemand gemaakt is om alleen door het leven te gaan. Maar hou er wel rekening mee dat je soms toch alleen zult zijn of je alleen zult voelen. Liefde, vriendschap, genegenheid voor je partner, ouders, familie en vrienden zijn ook voor jou geen oppervlakkige begrippen. Spring daar dus niet roekeloos en ondoordacht mee om.

Lieve Jaco, zoals ik je nu wel al een beetje ken, weet ik dat je hier ongetwijfeld allang diep over hebt nagedacht en gefilosofeerd. En dat stelt me gerust.

En ook al ben je al enkele jaren het huis uit, **je blijft mijn jongste, van wie ik zielsveel hou en voor wie onze deur altijd wagenwijd zal openstaan.** Uiteraard om de mooie momenten met elkaar te delen. Maar ook als het misschien even ietsje minder vlot gaat.

Heel veel geluk!
Je mama

